

کمیت و کیفیت زمان در شعر «باد ما را خواهد برد» فروغ فرخزاد

واژگان کلیدی

* زمان کمی

* زبان کیفی

* کیفیت زمان

* کمیت زمان

* مرگ

اکرم محمودلو* amahmodloo@yahoo.com

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

چکیده

مقولهٔ زمان یکی از درگیری‌های انسان معاصر است و به دلیل ترکیب چند وجهی و استعاره‌اش به دشواری می‌توان تعریفی از آن ارائه داد. از میان شاعران زن ایرانی کسی که بیش از همه به طور هستی‌مدارانه به زمان پرداخته، فروغ فرخزاد است. از میان مجموعه اشعار وی، دو دفتر آخر او بازتاب گسترده‌ای از مفهوم «تنهایی ابدی» انسان و چالش آشتی ناپذیرش با جنبهٔ دلهره‌آور زمان را در بر دارد. در این مقاله سعی شده است، با دیدی نو در باب زمان به بررسی شعر «باد ما را خواهد برد» فروغ فرخزاد بر اساس نظریهٔ «کمیت و کیفیت زمان» پرداخته شود. طبق نتایج و رهیافت‌های این پژوهش، بخش ابتدائی شعر «باد ما را خواهد برد» حاکی از پیامدهای بُعد طولی و خطی زمان است که کمیت زمان را در پی دارد. ولی صحنه‌پردازی‌ها و توصیفات بخش انتهایی شعر ما را با تاویل‌های متفاوتی رو به رو می‌کند که به قصد تجسم همین دم مطرح شده است و به کیفیت زمانی می‌انجامد. این پژوهش ضمن ارائهٔ کلیاتی در باب کمیت و کیفیت زمان، با استناد به سخنان هایدگر و کوندرا به خوانش شعر «باد ما را خواهد برد» فرخزاد می‌پردازد.